

СТЕЦЕНКО Оксана Володимирівна – заслужена артистка України (2009), завідувачка кафедри майстерності актора та режисури драматичного театру Харківського національного університету мистецтв імені І. П. Котляревського (2021), доцент кафедри, провідний майстер сцени Харківського державного академічного українського драматичного театру імені Т. Г. Шевченка, лауреат гранд-премії Харківської державної адміністрації та Харківської обласної ради в галузі «театральне мистецтво» (2017), лауреат гранд-премії імені Марії Заньковецької за кращу роль міжнародного театрального фестивалю жіночої творчості ім. М. Заньковецької (2016), лауреат творчої премії міськвиконкому у галузі театрального мистецтва ім. Валентини Чистякової за

кращу жіночу роль (2005), Член НСТДУ (1996), Член експертної ради фестивалю «Одеса. Театр. PRO» (2019).

Викладає навчальні дисципліни:

Освітній рівень «Бакалавр» – «Майстерність актора», «Теорія майстерності актора»;

Освітній рівень «Магістр» – «Акторсько-виконавська практика», «Педагогічна практика», «Методика викладання режисури драматичного театру».

Контакти.

Електронна пошта: stetsenko.oksana@gmail.com

Коротка біографія. У 1984 р. закінчила Сумське державне музичне училище (нині СФКМіК ім. Д. Бортнянського), кваліфікація «артист-вокаліст». У 1989 р. закінчила Харківський державний інститут мистецтв ім. І. П. Котляревського, та отримала кваліфікацію «актриса театру та кіно». 2012 р. закінчила Харківський національний університет мистецтв імені І. П. Котляревського, отримала кваліфікацію «режисер драматичного театру». З 2001 по 2004 рр. працювала викладачем з майстерності актора в ХДАК. З 2007 р. і донині – викладач, старший викладач, доцент кафедри майстерності актора та режисури драматичного театру ХНУМ імені І. П. Котляревського. З травня 2021 р. – завідувачка кафедри.

Творчі досягнення. В акторському репертуарі більш ніж 50 ролей. Найвідоміші: Анна – «Украдене щастя» І. Франка, Варка – «Безталанна» («Хто винен?») І. Карпенка-Карого; Маруся – «Дай серцю волю...»,

М. Кропивницького; Наталія Іванівна – «Три сестри», А. Чехова; Попова – «Ведмідь», А. Чехова; Мотрона Розторгуєва – «Мина Мазайло», М. Куліша; Ангустіас – «Дім Бернарди Альби», Ф.-Г. Лорки; Мадам Ортанс – «Оркестр», Жана Ануя; Анна Андріївна – «Ревізор. Містична комедія», М. Гоголя; Гертруда – «Гамлет. Сні», за В. Шекспіром; Титанія – «Сон літньої ночі», В. Шекспіра; Зоя Пельтц – «Зойчина квартира», М. Булгакова.

Режисерські роботи. «Акторська гримерна», К. Сімідзу, 2012 р.; «Безіменна зірка», М. Себастьян, 2013 р.; «На початку та наприкінці часів» («Баба Пріся»), П. Ар'є, 2015 р.; «Житейське море», І. Карпенка-Карого, 2017 р.; «Піаніно у траві», Ф. Саган, 2019 р.; «Вітер теплий... південний... поривчастий», Д. Фо, 2019 р.; «Василісо, GO!», Л. Лягушонкової, 2021 р.

Режисерські роботи на сцені навчального театру «5-й поверх». «Меса по Діві», Ю. Едліса, 2009 р.; «Енеїда. Ми.», за текстами І. Котляревського, 2010 р.; «І буду вірною довіку...», А. Чехова, 2010 р., «Пігмаліон», Б. Шоу, 2011 р.; «Чарівна чоботарка», Ф.-Г. Лорки, 2011 р.; «Станція», О. Вітера, 2012 р.; «Житейське море», І. Карпенка-Карого, 2015 р.; «Три сестри», А. Чехова, 2015 р.; «Украдене щастя», І. Франка, 2016 р., «Кармен жива», М. Коляди, 2016 р.; «За зачиненими дверима», Ж.-П. Сартра, 2017 р.; «Репетиція в театрі злочину», Ж. Моклера, 2018 р.; «Ріка на асфальті», Д. Ліпскерова, 2019 р.; «Україн/к/а...Всесвіт» – відеопроєкт до 150-річчя Лесі Українки, 2021 р.

Публікації та інтерв'ю

1. Життя як репетиція // День. – 2012. – 21 черв.
2. Коваленко Ю. По той бік буття // Український театр. – 2012. – № 4.
3. Аннічев О. Сцена кожному знає ціну // Время. – 2011. – 7 черв.
4. Єфанова М. Оксана Стеценко: Театр Шевченка – енергетично моя територія // Вечірній Харків. – 2013. – 6 квіт.
5. Аннічев О. Усі зіграні нею ролі несхожі навіть зовні // Время. – 2013. – 3 квіт.
6. Єфанова М. Оксана Стеценко: Грати нижче поставленої планки не буду // Вечірній Харків. – 2014. – 30 бер.
7. В Україні завжди буде своя героїня // Харьковские известия. – 2009. – груд.